

מסורת הש"ס

א) לעיל כא. קידושין ע: ע"ש, ג) ג'י הערך ערך של ד' שלג, א) נפי' ציר של דגים וזמנאח פ"י דגים קטנים ערך ערך מנטי ואפשר דק' צ"ל בפירש"י ד"ה מוניני כ"י וכן בשנת ק': פירש"י על מוניני צ"ד, ד) נקרא כתיב ראה אי חנית המלך ואת נפחת המים,

גליון הש"ס

רש"י ד"ה בור וסירה וכו' ובשארם להם דוד. הכי אימא' בירושלמי פ"א דקטוס:

הגהות הב"ח

א) גמ' אמר להו גוטל הסד וכו' אמר להו סיה לו להצילו וכו' אמר להו השתא בדיוכן: ג) שם אמר להו עמשא מורד: א) רש"י ד"ה מוניני דגים קטנים. צ"ב וכן בעי"ג רש"י דף טו:

הגהות מהר"ב

רנשבורג

א) גמ' אמרו לי כ"ל:

מוסף רש"י

ילדים. בחורים חיו לרוד בחילומיו ולא היה צניו (קדושו יו:). בני יפת תואר. נשים שלקחו אנשי ישראל כנחמה, כדכתיב (דברים כא) והבאת אל מוך ביתך, ומתוך כך היו הסיגים כמשפטי העמי"ס (שם), מספרי קומי ומגדלי בלורית. מחלומי ערפס האנא לפי עששה משפט וצדקה. דוד גרס ליואז להיות מלחית על האנא לפי עששה משפט וצדקה, ויואז גרס לרוד לעשות משפט וצדקה לפי שהוא כן ויואז שומר ורודה על דיו, ועוד מתוך שיואז עסק במלחמה לא היה דוד ערוך כהן ולכן פתוח לרפוט צדק (שמואל ב ח טו).

הדרן עלך נגמר הדין

רבינו חננאל

במשיח ה' וחסר להם זה יהירכין שנאמר ואורחתו אורחת תמיד ניתנה לו מאת המלך דבר יום ביומו: פודגרא. בלשון יוון אלנקרם פודגרא. אתויה ליוואב ודיינוה א"ל [גואל] הדרם דעשאל הו"ן מאי טעמא נדכתין] וימת בדרם עשהאל אחיו אמרו ייזיל אבנר. לעמשא בן יתר אמאי קטלתיה א"ל עמשא מורד במלכות הוה שנאמר ויורחן מן המורד אשר יערו א"ל עמשא אכין ורקין מיטוין דרש דאשכחניהו דפתחו במסכת אמר כתיב ביהושע כל איש אשר ימרה את פיו וגו' יכול אפילו לדברי תורה ישמע לו ת"ל רק חזק ואמץ וכו' קרא אחינחן רק חזק ואמץ

מאד לשמור ולעשות ככל התורה אשר צוה משה עבדי אל תסור ממנו וימן ושמאל למען תשכיל בכל אשר תלך וקיימא לן אכין ורקין מיטוין כ"מ שכי' אך [ואך] [ורן] למעט באו ויכין דכתב הכא רק למעט כי בדברי תורה אין שומעין לו אדרבה אתה הוא מורד במלכות שנאמר והשמועה באה אל יואב כי יואב נטה אחרי אדניה וגו' ונגמר הדין בכך. כתיב ואחרי אבשלום לא נטה מה' ולא נטה אמר עדיין לחלוחית של דוד קיימת אסטגנינו דאמר רב ת' ילדים בני יפת תואר מגדלי בלורית היו לו לדוד ומוחלין בראשי הגייסות והן הן אנורפין של בית דוד כלומר ומהן מתייראי יואב לנטות אחרי אבשלום ופליגא דר' אבא בר כהנא דאמר אלמלא דוד לא עשה [יואב] מלחמה ואלמלא יואב לא עסק דוד בתורה שגא' ויהי דוד עושה משפט וצדקה ויואב על הצבא ומה טעם יואב על הצבא משום דרוד עשה משפט וצדקה: וישיבו אותו מבור הסירה א"ר אבא בר כהנא בור וסירה גרמו לו לאבנר שיהרג מפורש בתלמוד א"י בסוטה פ"א. שרצה שאול להשיב את דוד מפני שאמר בעת שלקח הצפחת והחנית היה יכול להורגני וכיון שלא הרגני צדיק הוא אין לרודפו וא"ל אבנר לא כי אלא הצפחת והחנית הנערים

סחא לוטא ולא נטה. נוח לך להיות מן המקוללים ולא מן המקללים לפי שסוף קללת חנם לשזב אל המקלל: היה לו. לאבנר להזיל את עצמו באחד מאיבריו של עשאל ולא ייהרגנו דהכי אמרינן [צנן סורר ומורה] [לקמן דף עד]. רודף אחר חצירו להרגו ויכול זה להזיל את עצמו באחד מאיבריו של רודף ולא עשה כן אלא חזר כנגדו והרגו נהרג עליו: אמרו ליה לא יכיל ליה. אבנר לכוון באחד משאר איבריו: **אמר לבו**. יואז השתא בדופן חמישית כנגד זלע חמישי: אמר ליה ניזיל לאבנר. דינו של אבנר פטור אמה עליו: **אכין ורקין דרש**. אשכחן שמלחן שהיו עסוקין במסכת ולא ראה לבטלן כדמפרש ואזיל דאיו מורד במלכות דכתיב רק חזק ואמץ רקין מיעוטין שאם צא המלך לבטל דברי תורה אין שומעין לו: **והשמועה**. כשמשמע שלמה בזה אל יואז ונמירה:

כי יואז נטה אחרי אדוניהו ואחרי אבשלום לא נטה. כשמרד דודו אציו: **מאי לא נטס**. כלומר מה לנו להזכיר כאן וכי מה היה לו לירא שלא נטה אחר אבשלום וכאן נטה אלא מגיד לך הכתוב שצקס לנטות גם אחרי אבשלום אלא שלא גמר מחשבתו כדמפרש מפני שעדיין היה ליחלוחית גבורתו של דוד קיימת אבל עכשיו שהזקין ילא מדרכו ונטה אחרי אדוניה: **אינטגניני דוד**. צעלי אגרופי" שלו שעל ידם הוא נלחם ויואז וצא על פיהם. אינטגנינות דכל הש"ס לשון מולות וחווים כזוכרים והכן קרי הכי משום שהיה דוד נסמן עליהם ועושה על פיהם והולך אחר דבריהם: **ילדים**. בחורים: **ומגדלי גלורים**. כמשפטי העובדי כוכבים כדי שייראו צעלי אימה ויפחדו מהן. וזני יפת תואר נשי עובדי כוכבים שהיו לוקחים נשציה והמירן הכתוב כדכתיב (דברים כג) ורלית נשציה וגו': **אינלמא דוד**. שהיה עוסק בתורה לא עשה יואז מלחמה אבל זכותו של דוד עומדת לו ליואז במלחמותיו של דוד: **צור וסירה גרמו לו לאבנר עשה**. צור נפחת מיס שלקח דוד מראשנותיו של שאול כשהיה יסן צמעגל * וכשאמר להם דוד בני מות אתם שלא שמרתם את אדוניכם שכר היתמי יכול להורגו (שמואל א כו) ז' ראו לא איפוא חנית המלך ואיה נפחת המים וגו' היה לו לאבנר למחות בשאול ולומר לו ראה כמה לדיק הוא שלא הרכן ולא מיחה אלא אמר שמא אחד מצני הכנא נמתם לו: **וסירה**. קוך.

כשכרת דוד את כנף מעילו של שאול צמערה היה לו לאבנר ללמד זכות על דוד ולומר לשאול ראה כמה חס עליך ולא הורג כהיותך יחד עמו צמערה ולא לימד זכות אלא אמר שמא כשעצרתם אצל הקואיס והסירים נכנס אחד מן הקואיס כננף מעילך והוא היה טמון שם ותמכו: **שדנו דין סנהדרי**. כמו (דברים כא) אל זקני עירו ואל שער מקומו דסתם שער לשון סנהדרי הוא שהיו דנין שם: **על עסקי שלו**. לשון של נעלך (שמות א). שאל לו צערמה יצמה גדמת היאך מוללת התחיל שומה מלפניו ומראהו כך היא מוללת צשיינה והוא שלף חרבו והרגו כדכתיב (מלכים א ב ז) צמגורתו אשר צמנתינו ונענעלו אשר כרגליו: **שהם דרשו אכין ורקין**. שלא לקיים מלות המלך לעצור על דברי תורה עמשא כדאמרן אבנר כשאמר לו שאול לעצדיו (שמואל א כג) סובו והמיתו את כהני ה' וגו' וכתיב (שם) ולא אזו עצדי שאול לשלות ידם ולפגוע וגו': והוא לא היה דורש. והרג אוריה צמלותו של **דוד אט"ג** שלא צוה דוד אלא באיגרת כדכתיב (שם ז יא) ויכתב צספר לאמר הבו את אוריה וגו': ו**יקצר צניוס צמדנר**. ציואז כתיב: **מופקר לגל**. לעניינם להתפרנס מציתו: **אפי' מוניני וזמנאח טעים**. אפילו דגרים דקים ועעוגים: **טעים**. שהיה טועם: **פריס לבו**. משלח להם למנוזות לעניינם של עיר: **פריס**. לשון פרס שנותלין מצית המלך. ופסוק זה בדברי הימים כשלמד דוד את מלודת ניין: **מוניני**. דגים קטנים א) וזמנאח מין דגים קטנים:

נגמר הדין פרק ששי סנהדרין

תהא לוטא ולא תהא לאמה אתויה ליואב דייניה אמר ליה מאי טעמא קטלתיה לאבנר אמר א) ליה גואל הדרם דעשאל הואי עשאל רודף הוה אמר ליה היה לו להצילו באחד מאבריו א) אמר ליה לא יכיל ליה א"ל השתא בדופן חמישית כיון ליה דכתיב י ויכהו אבנר באחרי החנית אל החומש וא"ר יוחנן בדופן חמישית במקום שמרה וכבר תלווין בו באחד מאיבריו לא יכיל ליה אמר ליה ניזיל אבנר מאי טעמא קטלתיה לעמשא אמר

א) ליה עמשא מורד במלכות הוה דכתיב ² ויאמר המלך לעמשא הזעק לי את איש יהודה שלשת ימים וגו' וילך עמשא להזעיק את יהודה ויורח וגו' אמר ליה עמשא אכין ורקין דרש אישכחניהו דפתח להו במסכתא אמר כתיב ³ כל איש אשר ימרה את פיו ולא ישמע את דברך לכל אשר תצוו יומת יכול אפילו לדברי תורה ⁴ תלמוד לומר ⁵ רק חזק ואמץ אלא ההוא גברא מורד במלכות הוה דכתיב ⁴ והשמועה באה עד יואב כי יואב נטה אחרי אדניה ואחרי אבשלום לא נטה מאי לא נטה אמר רב יהודה שביקש לנטות ולא נטה ומאי טעמא לא נטה רבי אלעזר עדיין ליחלוחית של דוד קיימת רבי יוסי ברבי חנינא אמר עדיין איצטגניני של דוד קיימין ⁶ דאמר רב יהודה אמר רב ארבע מאות ילדים היו לו לדוד בולן בני יפת תואר היו ומגדלי בלורית היו ומוחלין בראשי הגייסות היו והן הן בעלי אנורפין של דוד ופליגא דרבי אבא בר כהנא דאמר רבי אבא בר כהנא אילמלא דוד לא עשה יואב מלחמה ואילמלא יואב לא עסק דוד בתורה דכתיב ⁵ ויהי דוד עושה משפט וצדקה לכל עמו ויואב בן צרויה על הצבא מה טעם דוד עשה משפט וצדקה לכל עמו משום דיואב על הצבא ומה טעם יואב על הצבא משום דרוד עושה משפט וצדקה לכל עמו ⁶ ויצא יואב מעם דוד וישלח מלאכים אחרי אבנר וישיבו אותו מבור הסירה מאי בור הסירה אמר רבי אבא בר כהנא בור וסירה גרמו לו לאבנר שיהרג ⁷ ויטהו יואב אל תוך השער לדבר אתו בשלי ויהי דין סנהדרי א"ל מ"מ קטלתיה לעשאל עשאל רודף היה היה לך להצילו באחד מאיבריו לא יכלי ליה השתא בדופן חמישית כוונת ליה באחד מאיבריו לא יכלת ליה לדבר אתו בשלי אמר רב יהודה אמר רב על עיסקי ⁸ שלו ⁷ ויכהו שם אל החומש אמר רבי יוחנן בדופן חמישית מקום שמרה וכבר תלווין בו ⁸ והשיב ה' את דמו על ראשו אשר פגע בשני אנשים צדיקים וטובים ממנו טובים שהיו דורשין אכין ורקין והוא לא דרש צדיקים שהן כפה ולא עשו והוא באיגרת עשה ⁹ ועמשא לא נשמר בחרב אשר ביד יואב אמר רב שלא חשדו ¹⁰ ויקבר בביתו במדבר אטו ביתו מדבר הוא אמר רב יהודה אמר רב כמדבר מה מדבר מופקר לכל אף ביתו של יואב מופקר לכל דבר אחר כמדבר מה מדבר מנוקה מגול ועריות אף ביתו של יואב מנוקה מגול ועריות ¹¹ ויואב יהיה את שאר העיר אמר רב יהודה אפילו ¹² מוניני וצחנתא טעים פריס להו:

הדרן עלך נגמר הדין

ממ.

עין משפט
נר מצוה

כג א מיי פ"ג מהלכות
מלכים הלכה ט:

תורה אור השלם

1. וְיִמָּאן לְסוּר וַיִּבְרֹו אבנר באחרי החנית אל החמש ותצא החנית מאחריו ויפל שם וימת ותחתיו יהיה כל הבא אל המקום אשר נפל שם עשהאל יומת ויצעדה: שמואל ב ב כג 2. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל עֲמִשָּׂא הַזֹּעֵק לִי אֶת אִישׁ יְהוּדָה שְׁלֹשֶׁת יָמִים וְיֵחָדָה פֹּה עִמּוֹ: וַיֵּלֶךְ עֲמִשָּׂא לְהַזְעִיק אֶת יְהוּדָה ויורח מן המועד אשר יעדו: שמואל ב ב ד-ה 3. כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִמְרָה אֶת פִּיךָ וְלֹא יִשְׁמַע אֶת דְּבָרֶיךָ לְכָל אֲשֶׁר תִּצְוֶה יוֹמֵת רַק חֲזָק וְאָמַץ: יהושע א יח 4. וְהַשְׁמָעָה כָּאֵה עַד יוֹאֵב בֶּן נֹטָה אַחֲרַי אֲדֹנָיָה וְאַחֲרָי אֲבִשְׁלוֹם לֹא נֹטָה וְתָס יוֹאֵב אֶל אֹהֶל יְיָ וַיִּחָזֶק בַּקִּרְנוֹת הַמִּזְבֵּה: מלכים א ב כח 5. וַיִּמְלֹךְ דָּוִד עַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְהָיָה דָּוִד עֹשֶׂה מִשְׁפָּט וְיָדָקָה לְכָל עֲמוֹ: וַיּוֹאֵב בֶּן צִרוּיָה עַל הַצָּבָא וַיְהוֹשֻׁט בֶּן אֲחִיזַלְדּוּ מִבִּיבְרִי: שמואל ב ח טו-טז 6. וַיֵּצֵא יוֹאֵב מִעַם דָּוִד וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אַחֲרָי אבנר וישבו אתו מבור הסירה וידו לא ידע: שמואל ב ג כו 7. וַיָּשֶׁב אֲבִנֵר הַמֶּרֶז וַיִּשְׁתָּה יוֹאֵב אֶל הַתּוֹךְ הַשָּׁעַר לְדַבֵּר אִתּוֹ בִּשְׁלִי וַיִּבְרֹו שָׁם הַחֲמִשַּׁת וְיָמֹת בְּדָם עֲשֶׂהאֵל אֲדֹנָי: שמואל ב ג כז 8. וַהֲשִׁיב יְיָ אֶת דָּמוֹ עַל רָאשֵׁי אֲשֶׁר פָּגַע בִּשְׁנֵי אֲנָשִׁים צַדִּיקִים וְטוֹבִים מִמֶּנּוּ וַיְהִיגֵם בְּתֹרֶב וְאָבִי דָּוִד לֹא יָדָע אֶת אַבְנֵר בֶּן נֹר שֶׁר צָבָא יִשְׂרָאֵל וְאֵת עֲמִשָּׂא בֶן יִתָּר שֶׁר צָבָא יְהוּדָה: מלכים א ב לב 9. וְעֲמִשָּׂא לֹא נִשְׁמַר בְּתֹרֶב אֲשֶׁר בִּיד יוֹאֵב וַיִּבְרֹו בָּהּ אֶל הַחֲמִשַּׁת וַיִּשְׁפֹּר מַעֲזֵי אֶרְצָהּ וְלֹא שָׁנָה לוֹ וְיָמֹת וַיּוֹאֵב וַאֲבִישִׁי אֲחִיו דָּף אַחֲרָי שֶׁבַע בְּנֵי בָכְרִי: שמואל ב כ י 10. וַיַּעַל בְּגִידוֹ בֶּן יְהוֹדָה וַיִּפְגַּע בּוֹ וַיִּמְתּוּהוּ וַיִּקְבֵּר בִּבְיתוֹ בַּמִּדְבָּר: מלכים א ב לד 11. וַיָּבֶן הָעִיר מִשְׁבִּיב מִן הַמִּלּוֹא וַעַד הַסָּבִיב וַיּוֹאֵב יָדָה שָׁאֵר אֶת הָעִיר: דברי הימים א יא ח

שמואל ב ב ד-ה

3. כל איש אשר ימרה את פיו ולא ישמע את דברך לכל אשר תצוו יומת רק חזק ואמץ: יהושע א יח 4. והשמעה כאה עד יואב בן נטה אחרי אדניא ואחרי אבשלום לא נטה ותס יואב אל אהל יי ותחזק בקרנות המזבה: מלכים א ב כח 5. וימלך דוד על כל ישראל והיה דוד עשה משפט וידקה לכל עמו: ויואב בן צרויה על הצבא ויהושט בן אחיזלדו מבירי: שמואל ב ח טו-טז 6. ויצא יואב מעם דוד וישלח מלאכים אחרי אבנר וישבו אתו מבור הסירה וידו לא ידע: שמואל ב ג כו 7. וישב אבנר המרז וישתה יואב אל התוך השער לדבר אתו בשלי ויברו שם החמשת ימות בדם עשהאל אדני: שמואל ב ג כז 8. והשיב יי את דמו על ראשי אשר פגע בשני אנשים צדיקים וטובים ממנו ויהיגם בתרב ואבי דוד לא ידע את אבנר בן נר שר צבא ישראל ואת עמשא בן יתר שר צבא יהודה: מלכים א ב לב 9. ועמשא לא נשמר בתרב אשר ביד יואב ויברו בה אל החמשת וישפור מעזי ארצה לא שנה לו ימות ויואב ואבישי אחיו דף אחרי שבע בני בכרי: שמואל ב כ י 10. ויעל בגידו בן יהודה ויפגע בו וימתוהו ויקבר בביתו במדבר: מלכים א ב לד 11. ויבן העיר משביב מן המלוא ועד הסביב ויואב ידה שאר את העיר: דברי הימים א יא ח

שמואל ב ח טו-טז 6. ויצא יואב מעם דוד וישלח מלאכים אחרי אבנר וישבו אתו מבור הסירה וידו לא ידע: שמואל ב ג כו 7. וישב אבנר המרז וישתה יואב אל התוך השער לדבר אתו בשלי ויברו שם החמשת ימות בדם עשהאל אדני: שמואל ב ג כז 8. והשיב יי את דמו על ראשי אשר פגע בשני אנשים צדיקים וטובים ממנו ויהיגם בתרב ואבי דוד לא ידע את אבנר בן נר שר צבא ישראל ואת עמשא בן יתר שר צבא יהודה: מלכים א ב לב 9. ועמשא לא נשמר בתרב אשר ביד יואב ויברו בה אל החמשת וישפור מעזי ארצה לא שנה לו ימות ויואב ואבישי אחיו דף אחרי שבע בני בכרי: שמואל ב כ י 10. ויעל בגידו בן יהודה ויפגע בו וימתוהו ויקבר בביתו במדבר: מלכים א ב לד 11. ויבן העיר משביב מן המלוא ועד הסביב ויואב ידה שאר את העיר: דברי הימים א יא ח

שמואל ב ח טו-טז 6. ויצא יואב מעם דוד וישלח מלאכים אחרי אבנר וישבו אתו מבור הסירה וידו לא ידע: שמואל ב ג כו 7. וישב אבנר המרז וישתה יואב אל התוך השער לדבר אתו בשלי ויברו שם החמשת ימות בדם עשהאל אדני: שמואל ב ג כז 8. והשיב יי את דמו על ראשי אשר פגע בשני אנשים צדיקים וטובים ממנו ויהיגם בתרב ואבי דוד לא ידע את אבנר בן נר שר צבא ישראל ואת עמשא בן יתר שר צבא יהודה: מלכים א ב לב 9. ועמשא לא נשמר בתרב אשר ביד יואב ויברו בה אל החמשת וישפור מעזי ארצה לא שנה לו ימות ויואב ואבישי אחיו דף אחרי שבע בני בכרי: שמואל ב כ י 10. ויעל בגידו בן יהודה ויפגע בו וימתוהו ויקבר בביתו במדבר: מלכים א ב לד 11. ויבן העיר משביב מן המלוא ועד הסביב ויואב ידה שאר את העיר: דברי הימים א יא ח

שמואל ב ח טו-טז 6. ויצא יואב מעם דוד וישלח מלאכים אחרי אבנר וישבו אתו מבור הסירה וידו לא ידע: שמואל ב ג כו 7. וישב אבנר המרז וישתה יואב אל התוך השער לדבר אתו בשלי ויברו שם החמשת ימות בדם עשהאל אדני: שמואל ב ג כז 8. והשיב יי את דמו על ראשי אשר פגע בשני אנשים צדיקים וטובים ממנו ויהיגם בתרב ואבי דוד לא ידע את אבנר בן נר שר צבא ישראל ואת עמשא בן יתר שר צבא יהודה: מלכים א ב לב 9. ועמשא לא נשמר בתרב אשר ביד יואב ויברו בה אל החמשת וישפור מעזי ארצה לא שנה לו ימות ויואב ואבישי אחיו דף אחרי שבע בני בכרי: שמואל ב כ י 10. ויעל בגידו בן יהודה ויפגע בו וימתוהו ויקבר בביתו במדבר: מלכים א ב לד 11. ויבן העיר משביב מן המלוא ועד הסביב ויואב ידה שאר את העיר: דברי הימים א יא ח

שמואל ב ח טו-טז

6. ויצא יואב מעם דוד וישלח מלאכים אחרי אבנר וישבו אתו מבור הסירה וידו לא ידע: שמואל ב ג כו

7. וישב אבנר המרז וישתה יואב אל התוך השער לדבר אתו בשלי ויברו שם החמשת ימות בדם עשהאל אדני: שמואל ב ג כז

8. והשיב יי את דמו על ראשי אשר פגע בשני אנשים צדיקים וטובים ממנו ויהיגם בתרב ואבי דוד לא ידע את אבנר בן נר שר צבא ישראל ואת עמשא בן יתר שר צבא יהודה: מלכים א ב לב

9. ועמשא לא נשמר בתרב אשר ביד יואב ויברו בה אל החמשת וישפור מעזי ארצה לא שנה לו ימות ויואב ואבישי אחיו דף אחרי שבע בני בכרי: שמואל ב כ י

10. ויעל בגידו בן יהודה ויפגע בו וימתוהו ויקבר בביתו במדבר: מלכים א ב לד

11. ויבן העיר משביב מן המלוא ועד הסביב ויואב ידה שאר את העיר: דברי הימים א יא ח

הלכו להביא מים מן הבור ושכחום שם בבור. ובא דוד ומצאם בבור של מים ולקחם א"ל הצפחת והחנית הנה אמרת בבור נשארו כנף מעילו מה

אמר בו א"ל כנף מעילך לא בסירה העזרת כלומר נסבך בקוצים נתחך ומצאו דוד ולקחו משם. וכיון שלא הניחו אבנר

להתפיס לדוד נענש עליהן וזהו פי' בור וסירה גרמו לו לאבנר שיהרג. אמר רב יהודה אמר רב מאי דכתיב ויטהו יואב אל תוך השער לדבר אתו בשלי. על עסקי השל. פי' שאלה שאלו בענין חליצה כדכתיב של נעלך מעל רגליך. אשר פגע בשני אנשים צדיקים וטובים ממנו וגו' צדיקים ממנו שהן כפה ולא עשו שאמר להם שאול המלך להרוג הכהנים ולא קבלו ממנו. וכך הוא מפורש בתלמוד א"י בפרק חלק. ויאמר המלך לרצים הנצבים עליו סבו והמיתו כחני ה' וגו'. מי היו א"ר שמואל אבנר ועמשא היו אמרו לו כלום אית לך עלינן אלא הדין ונורא הדין כלגירין. פי' כלי זיוין ורסן הסוס בלשון יוון כך שמן. אמרו ליה הא טריפין לך כלומר אין אנו תפצים לא במתנותיך ולא בעבודותיך ולא אבו עבדי המלך לשלות את ידם לפגוע בכהני ה' ויואב באיגרת שכתב לו דוד על אוריה החתי קבל והרגו. טובים ממנו שדרשו אכין ורקין כדאמרן והוא לא ירש אלא קבל האיגרת ועשה. ויקבר בביתו במדבר. מלמד שהיה ביתו של יואב מנוקה מגול ועריות. כמו המדבר שאין אדם מצוי לגולו ולא לעזרה: הדרן עלך פירק נגמר הדין

אכין ורקין מיטוין כ"מ שכי' אך [ואך] [ורן] למעט באו ויכין דכתב הכא רק למעט כי בדברי תורה אין שומעין לו אדרבה אתה הוא מורד במלכות שנאמר והשמועה באה אל יואב כי יואב נטה אחרי אדניה וגו' ונגמר הדין בכך. כתיב ואחרי אבשלום לא נטה מה' ולא נטה אמר עדיין לחלוחית של דוד קיימת אסטגנינו דאמר רב ת' ילדים בני יפת תואר מגדלי בלורית היו לו לדוד ומוחלין בראשי הגייסות והן הן אנורפין של בית דוד כלומר ומהן מתייראי יואב לנטות אחרי אבשלום ופליגא דר' אבא בר כהנא דאמר אלמלא דוד לא עשה [יואב] מלחמה ואלמלא יואב לא עסק דוד בתורה שגא' ויהי דוד עושה משפט וצדקה ויואב על הצבא ומה טעם יואב על הצבא משום דרוד עשה משפט וצדקה: וישיבו אותו מבור הסירה א"ר אבא בר כהנא בור וסירה גרמו לו לאבנר שיהרג מפורש בתלמוד א"י בסוטה פ"א. שרצה שאול להשיב את דוד מפני שאמר בעת שלקח הצפחת והחנית היה יכול להורגני וכיון שלא הרגני צדיק הוא אין לרודפו וא"ל אבנר לא כי אלא הצפחת והחנית הנערים